«Size ne oluyor ki, böyle sokaklarda oturuyorsunuz. Buralarda oturmaktan kaçının!»

Ebu Talha Zeyd b. Sehl -radıyallahu anh- şöyle dedi: Biz sokak başlarında, evlerin önlerinde oturup konuşurduk. Bir keresinde Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- geldi, başımızda durdu ve: «Size ne oluyor ki, böyle sokaklarda oturuyorsunuz. Buralarda oturmaktan kaçının!» buyurdu. Biz: Sakıncasız şeyler için oturduk, müzâkerede bulunuyor, konuşuyoruz dedik. «Eğer sokaklarda oturmaktan vazgeçmeyecekseniz, hiç değilse hakkını verin. Buraların hakkı gözü haramdan sakınmak, selâm almak ve güzel şeyler söylemektir.» buyurdu.

[Sahih Hadis] [Müslim rivayet etmiştir]

Ebu Talha -radıyallahu anh- sokak başlarında, evlerin önlerinde oturup konuştuklarını haber vermiştir. Kendi işleri hakkında sohbet ediyorlardı. Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem- geldi ve yanlarında durdu. Yani Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- başlarında dikildi. Onlara niçin yol kenarlarında oturduklarını sordu ve onları yolların kenarında oturmaktan yasakladı. “Sakıncasız şeyler için oturduk, müzâkerede bulunuyor, konuşuyoruz, dedik.” Ey Allah’ın Rasûlü burada oturmamız şeri olarak bir sakıncası olmayan, mübah olan bir husus içindir. O da kendimize has meseleleri müzakere etmek ve konuşmak içindir. «Hiç değilse hakkını verin.» Eğer sokaklarda oturmaktan vazgeçmeyecekseniz, hiç değilse hakkını verin. Başka bir rivayette, «Bu meclislerde oturmaktan vazgeçmeyecekseniz yolun hakkını verin.» Bir başka rivayette ise; «Yolun hakkının ne olduğunu sordular. Onlara önüne bakmak, selam almak, güzel söz söylemektir.» dedi. Başka bir rivayette «Önüne bakmak, eziyet vermekten kaçınmak, selamı almak, iyiliği emredip kötülükten de sakındırmaktır.» buyurdu. Sokaklarda oturmaktan vazgeçmeyecekseniz ibaresinin manası üzerinize vacip olan ne ise onu yerine getirin demektir. Allah Rasûlü –sallallahu aleyhi ve sellem- onlara sokaklarda oturmanın neden yasak olduğunun sebebini açıklamıştır. İnsan belki genç bayanların olmasından dolayı onlara bakarak fitneye düşmesinden korkulur. İnsan evinde olsa yalnız olur ve kendisi için gerekli olan şeyleri yapar. Allah’ın ve Müslümanların hakkına girmemiş olur. Eğer münker olan bir şey görürse iyiliği emredip kötülükten sakındırması üzerine vaciptir. Eğer bunu terk ederse günaha girmiş olur. Aynı şekilde yanından geçip ona selam veren kimselerin sayısı çok ise onların selamını alma hususunda aciz kalabilir. Selamı almak farzdır ve bundan dolayı günah kazanır. O yüzden kişi, kendisini fitne olacak şeylere sunmaması ve hakkını veremeyeceği hususlardan da uzak durması gerekir.